

har for 1896 givet 2,800,000 Kr., for 1897 2,900,000 Kr. og for 1898 3 Mill. Kr. Det vil altsaa ses, at i disse Aar er Indkomststatten stegen med 100,000 Kr. fra Aar til Aar, Befolkningen er jo ogsaa stegen. Nu anførte det ærede Medlem, at i det for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse nu forelagte Budget skulde Indkomstskatten for næste Aar være kalkuleret til 4 Mill. Kr. Jeg tror absolut, at det maa være urigtigt. Jeg tror, at det ærede Medlem der har faaet fat paa Bruttobeløbet, men ikke paa Nettobeløbet, og det er Nettobeløbet, som alene er det afgørende. Efter min Beregning skulde Indkomstskatten for Aaret 1900 kun kalkuleres til 3,200,000 Kr., og det er sikkert ogsaa det Beløb, der er regnet med. Jeg har anført dette, fordi jeg tror, at det deraf vil fremgaa, at man her beskæftiger sig med et Forhold, der ikke let vil indtræde, i alt Fald ikke vil indtræde i en meget lang Aarrække, nemlig dette, at Indkomstskatten og Kapitalskatten tilsammen skulle indbringe saa meget for Statskassen, at der dergennem ikke alene kom Dækning for det Tab, som vi vente, men tillige kom et Overskud, der jo, som den ærede Ordfører for Mindretallet selv erkendte, maatte være saadan noget som 1 Mill., inden man kunde sætte sig i Bevægelse derfor, thi vi kunne vel være enige om, at selv om vi komme til 100,000 Kr. eller saa, er der ingen Grund til at sætte sig i Bevægelse. Jeg tror, som sagt, at dette er et Spørgsmaal, som tilhører en fjernere Fremtid, og som vi allerede af den Grund ganske rolig kunne lade ligge for Øjeblikket. — Hvad nu Sagen i øvrigt angaar, er jeg enig med den ærede Ordfører for Flertallet, naar han udtalte det ønskelige i, at man for Øjeblikket ikke kommer ind paa dette Spørgsmaal af Hensyn til Sagens Behandling i det hele. Men jeg vil saa kun tilføje, at hvorledes man nu kommer til at behandle det, saa vil det foreliggende Ændringsforslag ikke være fyldestgørende i den Form, hvori det er bragt frem; man vil ikke kunne give Reglen med de Ord, at naar der kommer et Overskud af den Beskaffenhed, som er nævnt i Ændringsforslaget, skal det fordeles til Kommunerne som et yderligere Tilskud. Det ærede Mindretal, som har stillet Forslaget, vil ganske sikkert ved selv at gøre Prøve paa, hvordan en saadan Regel skulde praktiseres, komme til det Resultat, at den kun meget vanskeligt kan praktiseres og efter min Mening ikke er mulig at praktisere. Man maatte saa sætte ind — og det kunde man jo sætte ind —

at det blev ved særlig Lov at bestemme, hvorledes der skal forholdes med et saadant Overskud, naar det kommer frem, for at det kan komme Kommunerne til gode. Det kunde man jo gøre, men herimod vil jeg saa indvende, hvad jeg altid indvender mod den Slags Bestemmelser, at der forekommer mig at være noget uberettiget i, at man fra Lovgivningsmagtens Side vil lægge Baand paa Lovgivningsmagtens fremtidige Færd. Jeg mener, at naar vi her staa over for et Spørgsmaal, som efter min Overbevisning først faar Betydning efter en lang Aarrække, maa det blive Lovgivningsmagtens Sag til den Tid at bestemme, hvad der skal gøres. Det kan jo være, at Lovgivningsmagten til den Tid vil sige, ligesom vi ville være tilbøjelige til at sige nu, hvis Tilfældet forelaa her: Ja, der er en bristende Forudsætning for hele denne Lov, vi maa gøre den om, og vi gøre den om; i den Retning forbedre vi Kommunerens Stilling ud over, hvad der er gjort her. Det er muligt, men det er lige saa muligt, at ganske andre Forhold komme til at spille en Rolle til den Tid, og at Lovgivningsmagten til den Tid vil gaa en helt anden Vej; det kunne vi ikke vide noget om, og hvorfor skulle vi da gaa til at binde Lovgivningsmagten, for saa vidt vi i det hele kunne binde den. Thi efter min Mening ville saadanne Regler ikke være absolut forbindende for Lovgivningsmagten til den Tid, den vil dog staa frit, og de ville i det hele kun komme til at virke som et moralsk Tryk paa Lovgivningsmagtens Faktorer til den Tid. Jeg kan altsaa ikke tiltræde det foreliggende Ændringsforslag, om jeg end, som ærede Medlemmer ville se, sympatiserer med den Tanke, som ligger til Grund derfor, og jeg kan derfor ikke anbefale det til Vedtagelse.

P. G. C. Jensen: Jeg skal ikke udtale mig videre om Lovforslaget i det hele. Jeg skal i saa Henseende indskrænke mig til at bemærke, at jeg ganske tiltræder, hvad det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Breinholt-Vandborg) udtalte om, at de Forventninger, hvormed man i sin Tid vedtog dette Lovforslag, allerede forlængst ere forundstede, baade paa den ene og den anden Side. Jeg tror altsaa ikke, at det i Virkeligheden i det praktiske Liv vil komme til at faa nogen glædelig Indflydelse, saaledes at Folk blive tilfredse dermed, og i Forbindelse dermed ønsker jeg at tage Afstand fra den Betragtning, som er gjort gældende, at det skulde være en Forudsætning ved denne Lovs eventuelle Ud-